

INHOUDSOPGAVE

	Voorwoord	2
1	Vaste activiteiten	3
	1.1 Inloop	3
	1.2 Vrouwenmiddag	3
	1.3 Wekelijkse Open Avond	4
	1.4 Spuit 11	4
	1.5 Voorlichtingen	5
	1.6 Kerstviering	5
	1.7 Individuele belangenbehartiging en hulpverlening	6
	1.8 Gebruikerspanel Harddrugs	7
	1.9 Knelpuntennota inkomensbeheer	7
2	Actualiteiten	8
	2.1 Support	8
	2.2 Gebruikersruimten	9
	2.3 Heroïne-experiment	10
	2.4 Strafrechtelijke Opvang Verslaafden	10
3	Externe contacten	11
	3.1 Hulpverlening	11
	3.2 Achterban	11
	3.3 Pers	11
4	Professionalisering	12
	4.1 Personele bezetting	12
	4.2 Huisvesting	12
	4.3 Informatievoorziening en automatisering	13
5	Naar 2000	14

Activiteitenverslag 1999 Belangenvereniging Druggebruikers MDHG

Voorwoord

1999 stond voor de MDHG in het teken van zelfreflectie en de reorganisatie die daarvan het logische gevolg was. Aan het begin van het jaar kwam instituut Nurani met een rapport over onze organisatie, waarin de nieuwe lijn van professionalisering en een vakbondsmatiger aanpak werd uitgestippeld. Aan het eind van 1999 was de reorganisatie voltooid en stond een nieuwe MDHG op de goed geoliede rails die onze sneltrein zo dringend nodig had.

Met man en macht en de bescheiden financiële middelen die ons daartoe ter beschikking stonden werd gewerkt aan de verbouwing en herinrichting van zowel de inloop als de kantoorruimte en kwam de fysieke reorganisatie tot stand. Het Beleidsplan 1999/2000, dat halverwege het jaar uitkwam, stelde ons voor de bijbehorende mentale uitdaging. Prioritering van speerpunten, een heldere structuur in de besluitvorming en werken volgens vaste procedures gaven gestalte aan de culturele ommezwaai. Bij een andere manier van doen, hoort een andere manier van denken. De MDHG heeft haar marktwaarde ontdekt. Op de plaats van het traditionele minderwaardigheidscomplex laat de rotte vis zich met gepaste Amsterdamse arrogantie tegenwoordig duur betalen.

Professionalisering betekende een ware cultuuromslag voor de op idealistische jaren zeventig-leest geschoeide MDHG. Een spannend jaar derhalve, met naast de vraag hoe de werkvloer zich aan de vele veranderingen zou weten aan te passen vooral ook de uitdaging de achterban te behouden voor de vernieuwde vereniging. Na jarenlang voetstoots aangenomen te hebben namens de voltallige Amsterdamse gebruikersscene te spreken, vonden wij het nu tijd om onze mensen te benaderen met de vraag of zij zich als lid wilden laten registreren. Voorafgaand aan de Algemene Ledenvergadering mochten wij in drie weken tijd 85 leden noteren, waarbij opviel dat nauwelijks bezwaar werd gemaakt tegen wat feitelijk neerkomt op een registratie als druggebruiker. Aangemoedigd door de wederopstanding van Spuit 11, die het frisse elan gestalte gaf, beleefde het vertrouwen in de MDHG als belangenbehartiger een nieuwe impuls en groeit de nu officiële achterban gestaag.

Het afbouwen van individuele hulpverlening ten gunste van de strijd voor het algemeen belang bleek het grootste struikelblok. Hoe maak je zichtbaar aan bezoekers van het open huis wat er zich achter de schermen afspeelt en vereist dat inlooptijden beperkt worden? Hoe verkoop je 'nee' aan een terminale Aids-patiënt die zijn plek in de nachtopvang verliest en op straat wordt gezet? Sorry, geen tijd, er wordt op structureel niveau aan jouw probleem gewerkt? De onvermoeibare inzet van het team zorgde ervoor dat 'nee' gelukkig nog steeds niet in ons assortiment behoefde te worden opgenomen. 't Is maar dat u 't weet: als de luis niet altijd even hardnekkig irriteert, heeft dat nog nooit gelegen aan een gebrek aan broeinesten in de pels.

Grethe van Geffen
Voorzitter

1 Activiteiten

1.1 Inloop

Voor een vereniging die pretendeert 'de stem van de gebruiker' te vertegenwoordigen is het contact met deze gebruiker natuurlijk van belang. Voor de beleidsmedewerkers van de MDHG vormt de inloop een belangrijke bron van informatie over de variabelen in het leven van de druggebruiker.

De achterban is echter omvangrijker dan de trouwe kern bezoekers die de MDHG mag ontvangen. Het benaderen van druggebruikers die niet bekend zijn met de MDHG of haar niet of nauwelijks bezoeken heeft in 1999 prioriteit gekregen. Het bieden van laagdrempelige inloop is bovendien geen doelstelling van de MDHG maar behoort tot het takenpakket van de instellingen voor maatschappelijke opvang. De aandacht voor de inloop ging ten koste van noodzakelijke belangenbehartiging en kende een te vrijblijvend karakter: van informatievoorziening was te weinig sprake. Ook al om ruimte te creëren voor de reorganisatie en de extra inspanning die hiermee gemoeid was werd na de zomersluiting het aantal openingsdagen voor bezoek van onze inloop teruggebracht van drie naar twee.

Een deel van de vaste bezoekers stelde de afslanking van de inloop niet op prijs. Tegen het eind van het jaar leek de zwaarste kritiek geluwd, maar het veranderingsproces is nog niet voorbij en zal ook in 2000 nog veel energie vergen van personeel, vrijwilligers en bezoekers van de MDHG.

1.2 Vrouwenmiddag

De wekelijkse vrouwenmiddag op woensdag is ook in 1999 goed bezocht: de behoefte aan lotgenotencontact onder vrouwelijke druggebruikers -merendeels prostituees- blijkt groot.

De woensdagmiddag biedt vrouwen die zich doorgaans in bijzonder moeilijke omstandigheden bevinden de gelegenheid elkaar in een veilige en gezellige omgeving te ontmoeten. Medewerkers van Mainline en twee vrijwilligers van de MDHG zijn aanwezig om de methodiek van het lotgenotencontact gestalte te geven. Zij vervullen de rol van betrouwbare gesprekspartner en proberen groepsbinding te stimuleren. De genoemde methodiek baseert zich op de gedachte dat de ontmoeting van anderen met vergelijkbare problemen het negatieve zelfbeeld kan doorbreken.

Het gevoel 'niet de enige te zijn' helpt om gevoelens van angst, schuld, schaamte en hopeloosheid te overwinnen. Individuele problemen worden geplaatst in de context van de gedeelde problematiek. Dit bevordert solidariteit en emancipatie -ook buiten de uren van de vrouwenmiddag- en maakt (wellicht hierdoor) het geschonden individu sterker. Het behoeft geen nadere uitleg dat de activiteiten die worden geboden -een lunch, kapper, masseuse, pedicure- deze doelstelling ondersteunen.

1.3 Wekelijkse Open Avond

De Open Avond op donderdag werd in 1999 door een breed publiek bezocht. De juridisch adviseur van het Voorlichtingsproject en Adviesburo Kriminaliteit en Strafrecht (K&S) mag als een belangrijke publiekstrekker worden beschouwd.

Tijdens de Open Avond wordt -onder voorzitterschap van een beleidsmedewerker van de MDHG- de situatie op straat bekeken en passeren thema's als de SOV, het heroïne-experiment, vervangende middelen, bejegening, de gebrekkige doorstroommogelijkheden van de sociaal pensions en gebruiksruimten de revue. Ook de veranderingen binnen de eigen club deden het nodige stof opwaaien en kwamen uitvoerig aan de orde.

In 1999 waren het vooral de bezoekers die de inhoud van de avond bepaalden. In de toekomst wil de MDHG meer aan de hand van een agenda gaan werken en avonden organiseren rondom een thema waartoe deskundigen worden uitgenodigd om de achterban te informeren en zich op de hoogte te stellen van hun weerwoord.

1.4 Spuit 11

Het Parool van 14 oktober beschreef de metamorfose van het kwartaalblad Spuit 11 onder de kop "*Glossy voor junks doet pijn aan de ogen*". De unieke vormgeving is in handen van een drukbezet grafisch vormgever, die tegen onkostenvergoeding zijn spaarzame vrije uurtjes besteedt aan het omsieren van de boodschap. Hoewel de MDHG haar financiën op orde heeft (ook de drukker is niet wars van goodwill) zou een groot aantal betalende abonnees de continuïteit en kwaliteit van Spuit 11 aanzienlijk verstevigen. De redactie -twee beleidsmedewerkers en een paar vrijwilligers- houdt zich naast het inhoudelijke werk dan ook bezig met het werven van abonnees.

In 1999 ontving iedereen die vertegenwoordigd bleek in het adressenbestand de Spuit 11. Sinds de face-lift is een abonnement tegen betaling mogelijk. In 2000 worden de personen die totnogtoe automatisch Spuit 11 ontvingen, verzocht zich te abonneren. Vanzelfsprekend ontvangen personen uit de achterban die niet in staat zijn *f* 25 per jaar voor hun lidmaatschap te betalen Spuit 11 gratis. In de toekomst zal het blad vier keer per jaar verschijnen, de redactie wordt wellicht uitgebreid met enkele journalisten. Het streven is de totstandkoming van Spuit 11 verder te professionaliseren, maar voor de verzending zullen we afhankelijk blijven van een aantal vrijwilligers en draait het personeel overuren.

De doelstelling van het blad is met de imagooverandering ongewijzigd gebleven: Spuit 11 informeert de achterban over activiteiten van de MDHG en verschaft informatie over voor hen relevante onderwerpen. De gesprekspartners kunnen zich via Spuit 11 op de hoogte stellen van alternatieve opvattingen over het door hen voorgestane beleid. Het is juist daarom dat Spuit 11 de kwalificatie 'stem van de gebruiker' verdient.

1.5 Voorlichtingen

De Belangenvereniging Druggebruikers MDHG is sinds jaar en dag een verplicht onderdeel voor de vele buitenlandse professionals die Amsterdam bezoeken en meer willen weten over drugsbeleid, zelforganisatie en verslavingszorg in Nederland.

Vanuit de oude, idealistische taakopvatting werden de voorlichtingen lange tijd gratis gegeven in de hoop dat ergens op aarde er ooit wel eens een gebruiker profijt zou hebben van een door ons gezaaide vonk. Hoewel een evenwichtig beeld van onze stad in het buitenland onmiskenbaar van belang is, vonden wij –vanwege het lokale karakter van onze doelstelling en de toenemende werkdruk op onze beperkte formatie– het niet langer verantwoord om kosteloos of tegen een bescheiden vergoeding onze kennis te exporteren. Onze Amsterdamse achterban moest er ook iets van terugzien. Dankzij onze hervonden eigenwaarde en dus volwassen, marktconform tarief gebeurt dat nu; er is meer budget voor activiteiten.

Incidentele uitzonderingen op de commerciële toer maken we graag voor studenten, die welkom zijn voor half geld, en natuurlijk gebruikers(organisaties), die nog steeds kosteloos ontvangen worden.

In 31 sessies gaven wij in 1999 voorlichting aan 204 beleidsmakers, artsen, journalisten, hulpverleners en studenten uit Australië, Denemarken, Duitsland, Engeland, Kroatië, Nederland, Noord-Ierland, Noorwegen, Oostenrijk, Slovenië, de VS en Zweden. Nog eens 25 politiemensen en 12 studenten kwamen uit Amsterdam zelf.

1.6 Kerstviering

Met een financiële bijdrage van het Maagdenhuis was het ook in 1999 voor de MDHG weer mogelijk zo'n 100 personen uit de achterban op 25 december van warmte, kaarslicht, huzarensalade en kerstboom te voorzien. De stemming was niet uitbundig: kerst doet de bezoekers beseffen tot een gemarginaliseerde groep te horen. Een enkeling betreurde het ontbreken van eigen huis en haard, een ander droeg het kruis van verbroken familiecontacten. Het merendeel maakte zich zorgen over het gebrek aan verblijfmogelijkheden in de periode tot de jaarwisseling. Tussen 26 en 31 december is het –ook binnen de dikwijls op christelijke leest geschoeide voorzieningen voor maatschappelijke opvang- gedaan met gevoelens van barmhartigheid en mededogen en zit er voor dak- en thuislozen niets anders op dan een heenkomen te zoeken in de uitgestorven straten van Amsterdam.

MDHG wanhoopt niet na rentestijging week voor emissie

Amsterdam – (van een verslaggever) De Belangenvereniging Druggebruikers MDHG, die volgende week woensdag om half tien bij opening van Beursplein 5 haar beursintrodactie zal beleven zegt bij monde van haar persvoorlichter ondanks de renteverhoging van een half procent eerder deze week niet te vrezen dat de voorintekening teleurstellend uit zal pakken.

ABN AMRO, de bank die nu de emissie begeleidt hoewel zij twee jaar geleden nog stelselmatig druggebruikende rekeninghouders discrimineerde door ze wel pinautomaten te laten gebruiken, maar hen de toegang tot de balies in de kantoren ontzegde, maakt in binnen-en buitenland tegenwoordig goede sier met haar herboren bedrijfsethiek en sociaalbewuste imago. Op de persconferentie vanmorgen op het hoofdkantoor in Duivendrecht sprak de charmante voorzitter van de Raad van Bestuur, mevrouw Guusje ter Horst, voormalig wethouder in de hoofdstad, van een historisch moment in de geschiedenis van het ethisch verantwoord sociaalbewust ondernemen.

1.7 Individuele belangenbehartiging en hulpverlening

Klagen is een effectief middel om zorgaanbieders te wijzen op tekortkomingen in hun dienstenaanbod. Aan de hand van de ervaringen van het individu komen structurele gebreken aan de oppervlakte. Tien klachten werden genoteerd, slechts een paar konden in behandeling worden genomen. In een aantal gevallen waren aanvullende gegevens vereist, terwijl de klager uit beeld was. Een klaagster was zo ontzet over haar behandeling door de GG&GD, dat zij een einde aan haar leven maakte.

Klachten indienen over politieoptreden blijkt in onze branche een vak apart. Volgend jaar zal een van onze vrijwillige medewerkers opgeleid worden tot sociaaljuridisch dienstverlener om zich op klachtenbehandeling toe te kunnen leggen.

Gedurende de tweede helft van het jaar, toen de reorganisatie alle aandacht vroeg hebben wij uitsluitend mensen doorverwezen. In de eerste zes maanden kon onze betrokkenheid het nog wel eens winnen van de professionaliteit. Dan bleek het antwoord op de vraag: "Hoe verwijst je iemand door naar hulpverleningsinstanties waarvan je weet dat ze niet naar behoren functioneren en naar alle waarschijnlijkheid niet anders zullen helpen dan van de wal in de sloot?" onmogelijk.

FALENDE HULPVERLENING EIST HET ZOVEELSTE SLACHTOFFER

Wij zijn er niet om buiten de inlooptijden mensen te op te vangen, koffie, dope, schone naalden, tampons, water, condooms, lepels, vuur, folie, aandacht of geld te geven. Wij zijn geen openbaar toilet, ook al vinden buurtbewoners het niet prettig dat er in hun bloembakken wordt gepoept. Wij zijn geen afwerkplek, ook al vinden buurtbewoners het niet prettig dat er in hun portieken geneukt wordt. Wij zijn er om erop aan te dringen dat mensen opgevangen kunnen worden, dat er koffie, dope, schone naalden, tampons, water, condooms, lepels, vuur, folie, aandacht of geld voor ze is. Om de schreeuwende schande aan de orde te stellen, dat mensen zich genoodzaakt zien in bloembakken en portieken hun behoefte te doen in het schatrijke Amsterdam!

Als er een mens dreigt te moeten sterven onder een brug en niemand kijkt ernaar om, heb je ook als professional de mensenplicht om te helpen. En als je bij de MDHG werkt wordt er nu eenmaal vaker een beroep op die mensenplicht gedaan dan bij de gemeentereiniging of de KLM.

Zo kun je ook lang niet iedereen die telefonisch contact zoekt met een probleem adequaat doorverwijzen. Er is in 1999 hard gewerkt om een beter beeld te krijgen van de doorverwijsmogelijkheden, maar als bellers wanhopig zijn en baat hebben bij het delen van hun frustraties met iemand die uit ervaring begrijpt wat er aan de hand is, een dergelijk contact vaak noodzakelijk blijkt voor de opbouw van het vertrouwen die nodig is om de hulpvraag te willen of kunnen stellen, past een belangenbehartiger de begripvolle houding beter dan de zakelijke.

1.8 Gebruikerspanel Harddrugs

Op de valreep van de millenniumwisseling is de MDHG in overleg getreden met het Instituut voor Gebruikersparticipatie en Beleid om de plannen voor een Gebruikerspanel Harddrugs voor te bereiden. In het jaar 2000 krijgt dit project concreet gestalte. Het Gebruikerspanel Harddrugs sluit exact aan op de normalisering- en emancipatiefilosofie van de MDHG: druggebruikers interviewen lotgenoten over hun ervaringen met hulp- en dienstverlening en wensen en behoeften ten aanzien hiervan. Het Gebruikerspanel Harddrugs zal daarmee een belangrijke bijdrage aan het welslagen van Support kunnen leveren. In het jaarverslag van 2000 zal het Gebruikerspanel een prominente plaats krijgen want dan zal de eerste rapportage plaatsvinden. De MDHG spreekt bij deze haar wens uit om het Gebruikerspanel ook na publicatie van de eerste bevindingen te continueren.

1.9 Knelpuntennota inkomensbeheer

Tegen het eind van 1999 was de MDHG voldoende op krachten om een aanvang te maken met de gestructureerde inventarisatie van klachten over het inkomensbeheer in Amsterdam. Publicatie van de knelpuntennota geschiedt in het jaar 2000. In het volgende jaarverslag wordt bericht over de totstandkoming, de inhoud en de effecten van de knelpuntennota.

2 Actualiteiten

2.1 Support

Naast deelname aan het Platform Support heeft de MDHG zitting in drie van de vijf werkgroepen die zich bezighouden met de verschillende domeinen waarop dit geïntensiveerde zorgaanbod zich toespitst: Zorg, Dagbesteding en Gebruikersruimten. De stichting Mainline verzorgt het gebruikersperspectief in de andere twee werkgroepen: Onderdak en Inkomen. Met Mainline is regelmatig contact over de inhoud van de respectievelijke bijdragen aan de werkgroepen, het platform en de sociaal-maatschappelijke consequenties van het project. De zware politieke lading die op Support drukt rechtvaardigt de vrees dat het op termijn als excuus zal worden gebruikt om gebruikers op straat harder aan te pakken. Vooruitlopend op deze valkuil is erop aangedrongen dat de denigrerende benaming Extreem Problematische Persoon (of: E.P.P.'er) niet langer werd gebezigd.

Binnen de werkgroep Zorg wordt onderscheid gemaakt tussen medische zorg, psychiatrische zorg en sociaal-maatschappelijke zorg. Voor de MDHG is deze laatste vorm een van de hangijzers want hierin zal nooit volledig door professionals worden voorzien. De behoefte aan een informeel sociaal netwerk is onmiskenbaar groot en ontzettend belangrijk om resocialisatie en reïntegratie te bespoedigen. De MDHG lanceerde de idee van een soort 'buddyproject' voor gebruikers van Support.

De reden waarom mensen geen gebruik (meer) maken van de verblijfruimten varieert van bijvoorbeeld detentie, ziekte, verhuizing en een gebrek aan motivatie. Dit laatste wordt door gemeente en hulpverlening 'verklaard' als onbekendheid met de voorziening. De werkgroep Verblijfruimten is gaan nadenken over andere factoren die mensen ervan weerhoudt de verblijfruimten te bezoeken. De MDHG heeft het ontbreken van de verkrijgbaarheid van drugs binnen de ruimten genoemd als een belangrijke verklaring. Met het uitbrengen van de 'Startnotitie Huisdealers' heeft zij een discussie aangezwengeld, die, hoewel natuurlijk ten zeerste relevant in het kader van de geïntegreerde aanpak die Support heet te zijn, tot op dat moment stelselmatig werd genegeerd.

Als de doelstelling van de wethouder 'in 2000 niemand tegen zijn wil op straat' straks gerealiseerd is zou dat dan de overlast ook beperken? Brave burgers ervaren overlast vooral overdag. Hoewel een succes voor Support zal meer capaciteit voor nachtopvang geen bijdrage leveren aan de afname van de overlast. Die neemt pas af als de dagbestedingsactiviteiten die beschikbaar zijn voor de doelgroep van Support opwegen tegen de spanning van het avontuur op straat. In de werkgroep die zich daarmee bezighoudt viel vooral op hoe weinig afstemming er is tussen de verschillende aanbieders. Een goede inventarisatie van het totale aanbod was al niet voorhanden, nog moeilijker werd het om te bepalen wat aansluit bij de wensen en mogelijkheden van de 'Supporters', waar ook al geen duidelijk beeld van bleek te bestaan. De werkgroep staat dus voor een wel heel moeilijke opgave: afstemming van een onduidelijk aanbod op een nog onduidelijkere vraag. En dat terwijl het voor de ervaren overlast van cruciale betekenis is. De MDHG hoopt niet dat bij uitblijven van adequate voorzieningen en verhardend politieoptreden zij de slogan 'in 2001 niemand tegen zijn wil van straat af' zal moeten uitdragen.

2.2 Gebruiksruimten

De MDHG heeft in 1999 een verzoek ingediend tot deelname aan het Groot Overleg Verblijfruimten. De wens tot deelname aan dit overleg vloeit voort uit het standpunt dat de maatschappelijke behoefte om overlast terug te dringen niet ten koste mag gaan van de kwaliteit van de gebruiksruimten. Overlastbestrijding zou tot voortijdige sluiting kunnen leiden of al te stringente eisen stellen aan de vrijheid van druggebruikers. In het verlengde hiervan mag de in oktober verschenen doctoraalscriptie van onze nieuwe beleidsmedewerkster Loes Linssen worden genoemd, die voor de MDHG een belangrijke impuls was het standpunt omtrent gebruiksruimten vorm te geven. De MDHG organiseerde de presentatie van haar scriptie "...het resultaat van paniek-en wanhoopsdenken..." over de geschiedenis van de gebruiksruimten in Amsterdam in hotel Winston in de Warmoesstraat.

In 1999 zijn contacten gelegd met Dominee Visser van de Rotterdamse Pauluskerk. De MDHG zal in de toekomst het 'Rotterdamse model' actief gaan bepleiten voor implementatie in Amsterdam. Het Rotterdamse model gaat uit van zelfbeheer en brengt verkrijgbaarheid van drugs binnen de gebruiksruimten in praktijk. Deze methode acht de MDHG getuigen van meer realiteitszin -zowel in het kader van normalisering als overlastbestrijding- dan de huidige aanpak in Amsterdam. Behalve Rotterdam zijn in 1999 de officiële Amsterdamse verblijfruimten en een aantal clandestiene dealadressen bezocht.

Hoewel Amsterdam behoorlijk verschilt van de geprefereerde Rotterdamse situatie, neemt de MDHG deel aan de werkgroep 'verblijfruimten' van Support. De ontwikkelingen -uitbreiding van het (bezoekers)aantal bijvoorbeeld- worden verder op de voet gevolgd middels directe contacten met achterban, beheerders van de ruimten en de media. De MDHG bezocht een tweetal buurtoverleggen waarin drugsoverlast centraal stond. Tijdens deze bijeenkomsten heeft de MDHG -met succes- gebruiksruimten bepleit als alternatieve oplossing voor repressie in de strijd tegen overlast. Opvallend was dat de openheid van buurtbewoners voor deze oplossing vaak verder gaat dan verwacht. Zo stuitte wij herhaaldelijk op de vraag: "Leuk zo'n ruimte, maar heeft dat wel zin zonder huisdealer?"

2.3 Heroïne-experiment

“Gebruikers zijn geen ratjes!”, riep Nora Storm in de najaarseditie van Spuit 1. De MDHG onderschrijft deze uitspraak van de voorzitter van de Rotterdamse Junkiebond, maar tussen de belangenbehartigers van beide steden lijkt wel sprake van een meningsverschil over de waarde van ‘het experiment’. In praktijk is dit verschil echter subtieler dan de media het in hun verslaggeving over de uitstroom deden lijken. Gebruikers zijn inderdaad geen ratjes, maar bevangen door de roes van professionalisering klaagt de MDHG niet publiekelijk over de doorgeschoten noodzaak tot wetenschappelijke onderbouwing van gezond verstand en heldere waarneming.

Met een uiteenzetting in Spuit 11 over de voorwaarden voor deelname aan het experiment en de praktische invulling ervan informeerde de MDHG gegadigden over ‘het project’. Toen de eerste ademhalings- en longklachten zich aandienen belegde de MDHG een Open Avond over deze kwestie, die door de GG&GD aan een nader onderzoek werd onderworpen.

Nora: “Van begin af aan hebben we wel gezegd van ‘luister, als het experiment voorbij is, moet er wat voor die mensen geregeld zijn’. Daarom hebben we een apart convenant afgesloten met GGD, gemeente Rotterdam en ook die fijne meneer van het CCBH. Afgesproken is dat als de uitstroom op gang komt er werk, schuldsanering en onderdak beschikbaar zou zijn. Die dingen zijn er nu niet en daar zijn wij boos over.”

2.4 Strafrechtelijke Opvang Verslaafden (SOV)

Het enthousiasme waarmee het wetsvoorstel SOV is ontvangen baart de MDHG grote zorgen. In 1999 is dan ook een aanzet gemaakt de handen ineen te slaan met belangenbehartigers uit andere gemeenten. Het Landelijk Steunpunt Druggebruikers vervult hierin een belangrijke rol.

Het afgelopen jaar heeft de MDHG vooral geïnvesteerd in deskundigheidsbevordering omtrent het thema en heeft zij de achterban op de hoogte gebracht. In het jaar 2000 hoopt de MDHG in de gelegenheid te zijn het contact met belangenverenigingen uit andere gemeenten ten aanzien van dit punt te bestendigen en uit te breiden. Verder ondersteunt de MDHG het idee van een nog op te richten landelijk steunpunt voor SOV-veroordeelden. Zij heeft de intentie hierin ook actief te participeren.

3. Externe contacten

3.1 Hulpverlening

Met verschillende lokale instanties zijn belangrijke nieuwe contacten gelegd. Deze zijn contacten zijn gelegd vanuit een open houding. Wat verwacht een instelling van de belangenbehartiger, wat verwachten wij van instellingen en wat hebben wij elkaar te bieden? Waar zit overlapping en vinden vraag en aanbod elkaar? Ook bestaande banden werd nieuw leven ingeblazen door de komst van nieuwe medewerkers.

3.2 Achterban

Contact met onze leden vindt vooral plaats op de verschillende inlopen die wij organiseren, middels Spuit 11, veldwerk en onderzoek, maar ook bijvoorbeeld per telefoon. De contacten betreffen het uitwisselen van ervaringen van gebruikers en informatie over, c.q. doorverwijzing naar (hulpverlenings)organisaties en (overheids)instellingen. De achterban kan bij de MDHG terecht voor klachten over alle instanties waar zij als druggebruikers mee te maken krijgen.

3.3 Pers

Publiciteit is vooral een beleidsinstrument. Wij willen graag dat onze visie op duidelijke en genuanceerde wijze naar voren komt en zijn niet gebaat bij sensatiegerichte verhalen. Wij hechten grote waarde aan zorgvuldig woordgebruik. De term 'junk' is niet de onze. Journalisten die zuinig zijn op ons en onze goede bedoelingen, beschouwen wij als waardevolle perscontacten. Het betreft veelal mensen die 'achter onze zaak staan', al behoeft dit niet altijd het geval te zijn. Integere andersdenkenden krijgen van ons ook het respect dat zij verdienen, zolang zij onze woorden waarheidsgetrouw weergeven en niet uit hun context, of in een andere samenhang plaatsen dan zij vooraf toezeggen. Wij volgen nauwkeurig hoe elk medium met de materie omgaat en zijn zuinig op goede perscontacten. Met sommige anderen gaan wij niet (meer) in zee.

MDHG - als het middel doel geworden is

4. Professionalisering

4.1 Personele bezetting

Het blijkt in de praktijk niet altijd gemakkelijk te zijn voor de MDHG om haar vacatures in te vullen. Er is een bepaald type medewerkers nodig, die vele capaciteiten tegelijkertijd in huis dienen te hebben. Zo moet een medewerker van de MDHG beschikken over een gedegen kennis van de cultuur van de gebruikers, beleidsmatig kunnen denken en werken, inlopen kunnen draaien, de pers op doordachte manier te woord kunnen staan, en goed om kunnen gaan met conflicthantering. En omdat de betaalde staf relatief klein is (drie parttimers en een beheerder) is afbakening van taken op specialisaties nauwelijks haalbaar.

De activiteiten in 1999 konden gerealiseerd worden dankzij de inspanningen van in totaal vierendertig mensen. Drie daarvan waren als leidinggevende aangesteld; na het vertrek van Dany Kesteloot hield de nieuw aangetrokken coördinator het na afloop van zijn proeftijd voor gezien. Op initiatief van het bestuur is voor de tweede helft van 1999 een interim-manager aangesteld om de reorganisatie gestalte te geven. De staf bestond verder uit twee beleidsmedewerkers en een beheerder met een Melkerfunctie.

Er is bewust voor gekozen om het bestuur van de vereniging in afgeslankte vorm meer op afstand van de werkvloer te laten fungeren. Vier leden stapten uit het bestuur na vele jaren van trouwe dienst en een nieuw lid kwam erbij, zodat nu vijf mensen maandelijks om de tafel zitten op een veel efficiëntere en daadkrachtigere manier dan voorheen het geval was.

Behalve de interim-manager kwamen ook de systeembeheerder en de vormgever voor Spuit 11 van buitenaf. Volgend jaar zal ook voor de boekhouding een externe oplossing gevonden moeten worden.

In totaal waren in 1999 tweeëntwintig vrijwilligers voor de MDHG actief, behalve voor bestuurswerkzaamheden en Spuit 11 ook voor het draaien van de inloop, de ledenwerving, klachteninventarisatie, schoonmaak en onderhoud van het gebouw. Een student doorliep een waardevolle stage.

4.2 Huisvesting

De inrichting van onze vestiging is zoveel mogelijk gemoderniseerd en heeft nu een veel zakelijkere uitstraling dan voorheen. Voor het kantoor is een grotere ruimte in gebruik genomen. Op elk van de vijf nieuwe bureaus prijkt nu een terminal van het geïnstalleerde computernetwerk. Nieuwe verf, vloerbedekking, verlichting, tafels en stoelen geven de inloop-/vergaderruimte een frisser karakter. Ook aan het achterstallig onderhoud is hard gewerkt, zodat de eertijds bijna dagelijkse kortsluiting tot het verleden behoort en het kopieerapparaat zich 's avonds gewoon uit laat schakelen zonder dat het licht aanfloept.

De buitenkant van de 'Binnenkant' is ook dringend aan renovatie toe. In 2000 zal in overleg met de verhuurder bekeken worden welke mogelijkheden er zijn om er iets aan te doen.

4.3 Informatievoorziening en automatisering

Met de betere facilitaire randvoorwaarden kon gewerkt worden aan de verbetering van de interne bedrijfscultuur. Tal van procedures deden hun intrede in het kantoor en de administratie van de MDHG. Een geavanceerd computersysteem is natuurlijk mooi, maar zonder virusbeveiliging of dagelijkse back-ups ook heel kwetsbaar. Veel administratieve werkzaamheden werden gestandaardiseerd, andere procedures hadden betrekking op het personeelszaken, postafhandeling, de veiligheid en het huishouden. Het vereiste een aanzienlijke inspanning van de kant van het team, dat op een andere manier moest gaan werken en zich intensief liet bijscholen op tal van gebieden.

Aan het begin van het jaar is de dringende noodzaak om de inkomende informatie te stroomlijnen vastgesteld. Door de veelheid van onderwerpen waar de MDHG zich tegenaan pleegt te bemoeien was inventarisatie van onze informatiebehoefte geen sinecure. Er is goed gekeken naar relevantie van soorten informatie in het licht van de speerpunten en -rekening houdend met de formatiegrootte- de hoeveelheid informatie. Veel informatie is verzameld en opgeslagen over drugs en drugshulpverlening, klinieken en therapieën, media, politiek, aanverwante organisaties, tandartsen, juridische hulpverlening. Gebruik makend van de nieuwe mogelijkheden die de verbeterde automatisering biedt is dit proces aan het eind van 1999 -met veel storingen en nachtwerk om ze te verhelpen- een heel eind gevorderd. In 2000 zullen geen actualiteiten meer aan de aandacht van het team ontsnappen, hetgeen vooralsnog helaas niet betekent dat ook overal op gereageerd kan worden.

Een grote berg oud materiaal verliet ons pand om bijgezet te worden in de archieven van het Internationaal Instituut voor Sociale Geschiedenis (I.I.S.G.) in Amsterdam. De berg recenter materiaal die achterbleef is ondergebracht in een nieuw intern archief, een combinatie van digitale en kartonnen mappen. Het verouderde adressenbestand is geactualiseerd en uitgebreid, een monsteropgave vanwege de vele contacten en informatie waarover wij moeten beschikken voor doorverwijzing, consultatie, uitwisseling van onze ideeën en de eeuwige verzending van Spuit 11.

5. Naar 2000

De reorganisatie is succesvol geweest; professionalisering blijkt de juiste weg. De noodzakelijke structuur is aanwezig als basis voor een nieuwe leidinggevende om verder op te bouwen. De MDHG wordt serieus genomen als gesprekspartner en gewaardeerd om het innovatieve gehalte van haar ideeën en adviezen. Partners weten zich gerespecteerd, betrekkingen zijn verbeterd. In 2000 zal blijken dat de adviezen van de MDHG niet alleen door haar pro-actieve opstelling ingang vinden, maar ook omdat meer en meer organisaties uit eigen beweging contact met ons zoeken. Uitbreiding van met name de contacten in kringen van politie, justitie en politiek is wenselijk, om ook daar de beleving van het beleid door de gebruiker breder bekendheid te geven.

De MDHG maakt zich ernstige zorgen over de tendens die zij in de samenleving signaleert, dat de steeds hogere rekening van de jarenlange, consequent verkeerde aanpak door hulpverlening en justitie, aangemoedigd door de talrijke, ondeskundige elementen binnen de politieke machtsstructuur, met steeds minder moeite aan de slachtoffers wordt gepresenteerd. In het tempo van de nieuwe tijd is weinig ruimte voor de bestudering van complexe maatschappelijke problemen en al te gemakkelijk wordt de zondebok uit de kast gehaald om de verantwoordelijkheid op af te schuiven. Voorop moet staan dat werkbare oplossingen zich niet eenzijdig af laten dwingen. Samenwerking -waarin de noden van alle partijen evenredig aandacht krijgen- is de weg naar een harmonieuze, vreedzame vooruitgang.

Nu de ondergeschoven kinderen van de rekening uit vroeger tijden in de 21^e eeuw op steeds hogere leeftijd raken zal de zorg voor 'druggebruikers van dagen' een belangrijk item worden. Zoals gewoonlijk loopt de politiek achter de feiten aan en ligt er een taak voor de MDHG na te denken over geschikte voorzieningen en af te dwingen dat die er komen.

De steeds complexere taak waarvoor de MDHG zich geplaatst ziet, staat er echter op gespannen voet met de beperkte middelen die haar bij de uitvoering ter beschikking staan. De hogere kosten die de kwalitatieve verbetering van de belangenbehartiging met zich meebrengt is een vitaal aandachtspunt geworden. Met de vertrouwde creativiteit zullen passende oplossingen gevonden moeten worden zodat de talenten binnen de vereniging behouden blijven, zich verder kunnen ontplooiën en nieuwe talenten ook kansen kunnen krijgen.

Amsterdam
juni 2000

(advertentie)

pension "In Den Aap"

Zorg op maat voor uw totale hulpvraag!

**Kamers half pension vanaf f 1.160, incl. BTW
(GEEN RECHTEN, ALLEEN PLIJCHTEN)**